

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет фізичної культури
Кафедра теорії і методики фізичного виховання

Дипломна робота (проект)
магістра

з теми: **«ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОГО
САМОВДОСКОНАЛЕННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ
КУЛЬТУРИ»**

Виконав: студент 2 курсу, групи FK1-M20vo
спеціальності 014 Середня освіта
(Фізична культура)

Лірник Андрій Ігорович

Керівник: **Юрчишин Ю.В.**, кандидат наук з
фізичного виховання та спорту, доцент

Рецензент: **Стасюк І. І.**, кандидат наук з
фізичного виховання та спорту, доцент

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. АНАЛІЗ ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ.....	6
1.1. Теоретичний аналіз проблеми самовдосконалення у науково- методичній літературі.....	6
1.2. Проблема готовності до професійного самовдосконалення у сучасній теорії та практиці.....	12
1.3. Методика вивчення готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури	20
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	32
2.1. Методи дослідження.....	32
2.2. Організація дослідження	34
РОЗДІЛ 3. ДОСЛІДНО-ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ РЕЗУЛЬТАТИ РОБОТИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ.....	36
3.1. Реалізація міжпредметної інтеграції у професійній підготовці майбутніх учителів фізичної культури	36
3.2. Формування мотивації до самовдосконалення у майбутніх учителів фізичної культури	44
3.3. Активізація самостійної роботи майбутніх учителів фізичної культури засобами інформаційно-комунікаційних технологій	51
ВИСНОВКИ.....	61
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	64

ВСТУП

Актуальність теми. Реформи, що відбуваються у сучасному українському суспільстві, зокрема в сфері освіти і ставлять перед нею цілу низку нових завдань, виконання яких, цілком і повністю залежить від особистості і професіоналізму вчителя.

Освіта сьогодні розглядається не стільки як остаточно оформлений результат, що дає людині певну стабільність на все життя, скільки як процес, що йде крізь усе життя і який у зв'язку з цим відкриває перспективи до постійного самовдосконалення і саморозвитку.

На ринку освітніх послуг усе більш затребуваним стає емоційно-стійкий, висококваліфікований фахівець, що має здатність до творчості, рефлексії своєї діяльності, фахівець, для якого характерна готовність до безперервного самовдосконалення. Саме такий педагог матиме більше можливостей і перспектив на ринку праці.

Для повноти уявлень про сучасний стан проблеми освіти у галузі фізичної культури і перспективи вдосконалення цього процесу необхідно звернути увагу на низку важливих обставин. Сучасна система фізичного виховання, детермінована завданнями рухової підготовки на противагу комплексному підходу до реалізації усіх цінностей фізичної культури, не забезпечує їх використання для успішної адаптації людини до сучасних умов професійної діяльності й життєдіяльності в цілому (В.М. Курись [30], Л.І. Лубишева [36], В. М.Мінбулатов [44], Г.М. Соловйов [53], В.І. Столяров [55] та ін). Виходячи з цього, знання, практико-методичні уміння мають бути провідним компонентом змісту загальної освіти у галузі фізичної культури на усіх його етапах. Без освоєння теоретичного матеріалу неможливо розв'язати завдання освіти, що становить сутність навчальної дисципліни «Фізична культура». У зв'язку з цим рівень актуальності отримує проблема підвищення якості освіти в галузі фізичної культури.

Необхідність нашого дослідження зумовлена:

– потребою у висококваліфікованому педагогові, який постійно самовдосконалюється;

– станом практики педагогічної освіти, в основному орієнтованої на професійну підготовку майбутніх фахівців і що недостатньо акцентує увагу на формування в них потреби у самовдосконаленні;

– значущістю використання усього потенціалу навчальної діяльності у виші з метою активізації самовдосконалення особистості майбутнього вчителя.

Актуальність і доцільність наукового вивчення зазначеної проблеми посилюються необхідністю усунення виявлених суперечностей, що об'єктивно мають місце в сучасній теорії й практиці формування готовності до самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури:

– усвідомленням необхідності створення у вищому навчальному закладі умов для професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури й недостатньою розробленістю педагогічного забезпечення цього процесу;

– потребою в модернізації структури навчальної діяльності вишу у відповідності з вимогами до фахівця у галузі освіти, що змінилися й переважанням традиційних методів навчання і виховання майбутніх учителів;

– вимогами сьогодення до фахівця у галузі фізичної культури, з одного боку, і недостатньою мірою готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури, з іншого.

Об'єкт дослідження – процес професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури.

Предмет дослідження – педагогічні умови формування готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури.

Мета дослідження – теоретично обґрунтувати та експериментально перевірити ефективність педагогічних умов формування готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури.

Завдання дослідження:

1. Вивчити стан розробленості проблеми формування готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури.
2. З'ясувати сутність і специфіку готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури.
3. Визначити критерії оцінювання рівня розвитку готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури.
4. Теоретично обґрунтувати й експериментально перевірити ефективність педагогічних умов формування готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури.

Практичне значення дослідження полягає в тому, що запропоновано шляхи залучення майбутніх учителів фізичної культури до різних видів освітньої діяльності з метою розвитку в них готовності до професійного самовдосконалення; результати дослідження можуть бути використані для розробки навчально-методичного забезпечення з метою вдосконалення професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури.

Апробація результатів дослідження. Основні результати дипломної роботи магістра обговорювались на звітній науковій конференції студентів, магістрантів Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка (м. Кам'янець-Подільський 05-06 жовтня 2021 року).

Публікації. Результати дослідження за темою кваліфікаційної (дипломної) роботи магістра висвітлені в одній науковій публікації.

Структура та обсяг дипломної роботи магістра. Роботу викладено на 70 сторінках, з яких 63 основного тексту, вона містить 4 рисунки та 11 таблиць. Дипломна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та зі списку 77 використаних літературних джерел.

ВИСНОВКИ

Теоретичний аналіз проблеми і проведений експеримент підтвердили гіпотезу, засвідчили досягнення мети, що дозволяє сформулювати такі висновки.

1. Вивчено стан розробленості проблеми формування готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури. Показано, що формування готовності майбутніх вчителів фізичної культури до професійного самовдосконалення є професійно значущим, цілеспрямованим процесом, що відповідає вимогам сучасної освітньої ситуації, що актуалізує проблему професійного самовдосконалення, готовність до якого виробляється в процесі професійної підготовки у виші. Він спрямований на усвідомлення значення професійного самовдосконалення у майбутній професійній діяльності, прагнення до досягнення свідомо поставлених професійно значущих цілей, сформованість знань і умінь здійснення професійного самовдосконалення. Даний процес визначає необхідність самоосвіти, самореалізації, самоконтролю.

2. З'ясовано сутність і специфіку готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури. В основу поняття "готовність до професійного самовдосконалення" буде покладено категорію готовність до саморозвитку. Виявлено основні характеристики процесу самовдосконалення, а саме: цілеспрямованість та усвідомленість. Визначено, що до його компонентів відносять: мотиваційний, орієнтаційний, виконавчий і контрольний-оцінний. Показано, що дослідження процесу формування професійного самовдосконалення вивчається в межах діяльнісного підходу, тобто як процес і як діяльність. Схарактеризовано джерела та рушійні сили професійного самовдосконалення. Визначено, що готовність до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури розкривається на основі таких ключових ознак: процес, механізм, зміна, саморух, потреба, здатність, технологія, внутрішня активність, діяльність.

Готовність до професійного самовдосконалення майбутнього вчителя фізичного виховання ми розуміємо як інтегративну характеристику професійно зрілої особистості, здатної свідомо і самостійно ставити перед собою ті або інші цілі й завдання та успішно здійснювати професійну діяльність і вдосконалюватися в ній.

3. Розроблено критерії оцінювання рівня розвитку готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури. Зазначено, що початки змісту критеріїв готовності особистості майбутнього вчителя фізичної культури до професійного самовдосконалення знаходяться в компонентах психологічної динамічної структури діяльності: мета, спосіб, результат. Враховано думку дослідників проблеми самовдосконалення, яка відображається в тезі, що самовдосконалення здійснюється шляхом активізації самоосвіти й самовиховання, що дозволило розглядати самостійність критерієм готовності до професійного самовдосконалення майбутнього вчителя фізичної культури. На основі аналізу системно-структурного, процесуально-динамічного, діяльнісного дослідницьких підходів і спираючись на розроблену Л.М. Мітіною концепцію професійного розвитку вчителя визначено педагогічну спрямованість як критерій досліджуваної готовності. Враховуючи співвідношення професійного та особистісного, а також роль зрілості у спрямуванні траєкторії розвитку фахівця визначено, що професійна зрілість є критерій сформованості готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури.

4. Теоретично обґрунтовано й експериментально перевірено ефективність педагогічних умов формування готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури. До них віднесено: міжпредметну інтеграцію у професійній підготовці майбутніх учителів фізичної культури; мотивацію до самовдосконалення у майбутніх вчителів фізичної культури; самостійну роботу майбутніх учителів фізичної культури засобами інформаційно-комунікаційних технологій. Встановлено, що зростає активність пізнавальної діяльності та розвивається відповідальність у пізнавальній діяльності. Відзначається стійка тенденція до планування пізнавальних дій.

Застосування діагностичних методик дозволяє стверджувати про наявність впливу на мотиваційно-ціннісну сферу особистості шляхом задоволення потреб в самоствердженні, самовираженні, формує початковий досвід професійної і соціальної діяльності; інтеграційні зайняття домінують над усіма іншими за рівнем впливу на розвиток мотиваційно-ціннісної сфери, на педагогічні установки до педагогічної діяльності, на розвиток свідомості й самосвідомості, формування педагогічного досвіду, інтеріоризація якого призводить до підвищення рівня соціальної активності й відповідальності, на формування педагогічної спрямованості сфери потреб. Виявлено, що залучення студентів до проектної діяльності вплинуло на розвиток уміння приймати більш зважені й обдумані рішення; раціональність планування подальшого професійного життя; комунікативність.

На підставі вище викладеного можна стверджувати, що визначена мета досягнута, а поставлені завдання розв'язані. Проведене дослідження не вичерпує всіх аспектів проблеми формування готовності до професійного самовдосконалення майбутніх учителів фізичної культури. Подальшого вивчення потребують напрями активізації різних видів діяльності притаманної професійній підготовці майбутнього вчителя фізичної культури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Азамиан Д. А. Пульсовые критерии эффективности различных режимов интервальной гипоксической тренировки в спорте: автореферат. Киев, 2005. 26 с.
2. Александров Ю. М. Выявление и реализация условий повышения эффективности соревновательной деятельности квалифицированных боксеров. Педагогико-психологические и медико-биологические проблемы физической культуры и спорта. 2013. № 29 (4). С. 18-24.
3. Аристова Л. С. Формування у старшокласників естетичного ставлення до мистецтва в процесі вивчення художньої культури: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.07. Інститут проблем виховання АПН України. Київ, 2008. 25 с.
4. Баринова И. В. Состояние и пути совершенствования олимпийского образования и воспитания учащейся молодежи: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Российская государственная академия физической культуры. Киев, 1994. 26 с.
5. Бахтин М. М. Эстетика словесного творчества. Киев: Искусство, 1986. 445 с.
6. Богданова М. А. Культурное содержание олимпизма: от античности к современности. Альманах современной науки и образования. Тамбов: Грамота, 2010, 1(32): в 2-х ч. Ч. II. С. 20-24.
7. Бубка С. Олимпийский спорт в обществе: история развития и современное состояние. Киев: Олимпийская литература, 2012. С. 238.
8. Булатова М. Олімпійській академії України – 25 років: сторінки історії та сьогодення. Наука в олімпійському спорті, 2016, 3. С.14-40.
9. Булатова М. Система олимпийского образования в Украине (1991–2006): методология и практические результаты. Современный олимпийский спорт и спорт для всех. Материалы X междунар. науч. конгр, 2006. С. 38-40.
10. Булатова М. М., Бубка С. Н. Культурное наследие Древней Греции и Олимпийские игры. Киев: Олимпийская литература, 2012. 408 с. ил.

11. Булатова М. М. XXIII зимові Олімпійські ігри. Пхьончхан 2018. Київ: 2017. 64 с.

12. Вацеба О. М., Герцик М. С., Ільків О. С., Керецман Т. М. Особливості використання засобів олімпійської освіти на уроках англійської мови у початковій школі. Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. 2015;129(2). С. 110.

13. Гаськов АВ, Кузьмин ВА. Моделирование тренировочно-соревновательной деятельности в боксе: монография. Красноярск: Сибир. фед. ун-т; 2010. 155 с.

14. Гуслистова И. И. Аксиологическое измерение олимпийского образования. XI Междунар. науч. конгр. «Современный олимпийский спорт и спорт для всех». Минск, 2007. С. 20.

15. Дивинская Е. В. Олимпийское образование будущих специалистов физической культуры и спорта на основе личностно ориентированного подхода: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Волгоградская государственная академия физической культуры. Волгоград, 2003. 29 с.

16. Ермолинская Е. А. Предметы искусства в парадигме современного образования. Педагогика искусства, 2012 (2). С. 1-10. Электронный ресурс. Режим доступа: <http://www.art-education.ru/AE-magazine/>

17. Єріна А. М., Захожай В. Б., Єрін Д. Л. Методологія наукових досліджень: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2004. 212 с.

18. Єрмолова В. М. Олімпійська освіта: теорія і практика: навч. пос. Київ, 2011. 335 с.

19. Єрмолова В. М. Теоретико-практичні засади інтеграції олімпійської освіти в навчально-виховний процес школярів: автореф. дис. ... канд. наук з фіз. виховання та спорту: 24.00.01. Національний університет фізичного виховання та спорту України. Київ, 2010. 27 с.

20. Закович М. М. Українська та зарубіжна культура: навч. посіб. Київ: т-во «Знання», 2000. 622 с.

21. Зеленська Н. О. Естетична й художня культура – найважливіші складові формування творчої особистості. Вісник Житомирського державного університету, 2014 (2). С. 74.

22. Ионушкина Н. Ю. Спорт: гармония, эстетика, красота. Вестник МГОУ. Серия: Философские науки, 2010. С. 67-72.

23. Исаев А. А. Олимпийская педагогика – система, процесс и метод воспитания (модельные характеристики): к концепции системообразующего этапа Всемир. студен. игр под патронажем МОК. Спорт для всех, 1998 С. 35-38.

24. Іванова О. І. Виховні можливості художньої культури та мистецтва у духовному розвитку особистості студентів. Духовність особистості: методологія, теорія і практика, 2011. С. 44-53.

25. Клепко С. Ф. Інтегративна освіта і поліморфізм знання. Київ-Полтава-Харків: ПОПОПП, 1998. 360 с .

26. Кобринский М. Е., Кокашинский А. А. Олимпийское образование в Республике Беларусь. Мир спорта, 2003. С. 36-41.

27. Козина Ж. Л. Интеграция спорта, науки и искусства как реализация идей олимпизма. Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка, 2017 (147). С. 128-140. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://visnyk.chnpu.edu.ua/>

28. Козина Ж. Л., Ермаков С. С., Козин А. В., Козин С. В., Костырко А. А. Спорт и искусство как единое проявление психофизических возможностей человека. Здоровье, спорт, и реабилитация, 2016. С. 52-59. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://sportsscience.org/index.php/health/article/view/460>

29. Комплексна програма художньо-естетичного виховання учнів у загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладах. Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.yur-info.org.ua/index.php?lang_id=1&menu_id=1182&article_id=165701#

30. Кроль І. М. Потенціал культурної спадщини олімпійського руху в системі гуманітарної освіти школярів. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія: Науково-педагогічні проблеми фізичної культури

(фізична культура і спорт), 2018 (96). С. 48-51.

31. Кубертен П. Олимпийские мемуары. Киев: Олимп. л-ра, 1997. 179 с.
32. Куликова Л. М. Олимпийское образование школьников в период педагогической практики. Физическая культура: воспитание, образование, тренировка. 2003 (4). С. 15-16.
33. Кулинкович Е. Организация и содержание олимпийского образования в Республике Беларусь. V Междунар. науч. конгр. «Олимпийский спорт и спорт для всех». Минск, 2001. С. 87.
34. Лекарска Н. Культура спортсменов и общество. Актуальные проблемы международного олимпийского движения. София, 1980. С. 290-302.
35. Лоу Б. Красота спорта. Междисциплинарное исследование. Перевод с англ. Моничева И. Л. Киев: Радуга, 1984. 256 с.
36. Лубышева Л. И. Интеграция спортивного и олимпийского воспитания в образовательном пространстве школы. Наука в олимп. спорте, 2007 (2). С. 36-40.
37. Манетти Дж. О достоинстве и превосходстве человека. АНО «Издательство «Политическая энциклопедия», 2014. 173 с.
38. Манолаки В., Будевич А. Олимпийское движение в контексте воспитательных ценностей. Наука в олимп. Спорте, 2007 (2) С. 22-25.
39. Матвеев С., Радченко Л., Щербашин Я. Олимпийское образование от Древней Греции до современности. Наука в олимп. спорте, 2007 (2) С. 46-52.
40. Олимпийская повестка 2020. Электронный ресурс. Режим доступа: <http://coa.sportedu.ru/content/istoriya>
41. Олимпийская хартия. Міжнародний олімпійський комітет. В дії з 15 вересня 2017. 57 с. Электронный ресурс. Режим доступа: <http://nos-ukr.org/about/officialdocuments/olympic-charter/>
42. Петлеваний Г. Необходимость олимпийского образования школьников, его различных форм, средств и методов. II Междунар. форум «Молодежь–Наука–Олимпизм». Киев: Советский спорт, 2002. С. 163.
43. Платонов В. Н., Булатова М. М., Бубка С. Н. и др. Олимпийский спорт:

в 2 т. Киев: Олимпийская литература, 2009 (1). 736 с.

44. Платонов В. Н. Энциклопедия олимпийского спорта. Киев: Олимпийская литература, 2004. Т. 3. 632 с.

45. Понятие культуры, художественной культуры, искусства Электронный ресурс. Режим доступа: www.tutoronline.ru

46. Пуйшиене Э. Принципы интегрирующей программы олимпийского образования детей и молодежи Литвы. *Wychowanie fizycznei sport*. 2002; Т. XLVI; Supl. Nr1; Cz. 21-2.

47. Пуйшиене Э. Структурные особенности общей программы олимпийского образования детей и молодежи Литвы. В: Практика олимпийского образования. Материалы II междунар. форума «Молодежь–Наука–Олимпизм». Киев: Советский спорт, 2002. С. 113.

48. Рубцов В. В., Поливанова К. Н. Образовательная среда школы как фактор психического развития учащихся. Киев: ПИРАО, 2007. С. 34-38.

49. Рыжкова С. Ф. Искусство как средство воспитания личности подростка. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*, 2011 (43). С.128-135.

50. Самаранч Х. А. Спорт, культура и искусство [Sport, Culture and The Arts] Киев, 1997 (1). С. 9-11.

51. Сергеев В. Н. Гуманистическая направленность реализации олимпийского образования: автореф. дис. на соискание учен. степени кандидата наук по физ. воспитанию и спорту: 24.00.01. Российская государственная академия физической культуры. Киев, 2000. 20 с.

52. Содержание и понятие «Художественной Культуры». Электронный ресурс. Режим доступа: <http://worlds-culture.ru/index.php?action=full&id=49>

53. Солодовникова Е. Спорт и искусство. Спортивная энциклопедия систем жизнеобеспечения. Магистр-пресс. ЮНЕСКО, 2011. 1000 с.

54. Столбов В. В. Эволюция олимпийских идей от Пьера де Кубертена до Хуана Антонио Самаранча. Олимпийское движение и социальные процессы. Материалы V Всерос. науч.-практ. конф., посвященной 100-летию

Международного олимпийского комитета. Киев, 1996. С. 22-28.

55. Столяров В. И., Баринов С. Ю., Орешкин М. М. Современный спорт и олимпийское движение в системе международных отношений: учеб. пособие. Киев: Анкил, 2009. 256 с.

56. Столяров В. И. Теоретическая концепция спортивно-гуманистического воспитания детей и молодежи. Гуманистическая теория и практика спорта. 3-й вып. Киев: Сургут, 2000. С. 21-79.

57. Суник А. Б. О генезисе неоолимпизма и современном олимпийском движении. Теория и практика физ. культуры, 1994 (8). С.14.

58. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 1997. 376 с.

59. Утишева Е. В. Физкультурное образование: социально-педагогические и социологические аспекты: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Российская государственная академия физической культуры. Киев, 1999. 35 с.

60. Хребто Т. С. Технологія інтеграції змісту історії України та образотворчого мистецтва в середній школі. Науковий огляд. 2016 (27). С. 1-9.

62. Чмиленко Ф. О. Посібник до вивчення дисципліни «Методологія та організація наукових досліджень». Донецьк: РВВ ДНУ, 2014. 48 с.

63. Щербань П. М. Прикладна педагогіка: навч.-метод. посіб. Ктїв: Вища школа, 2002. 215 с.

64. Щербашин Я. С. Олімпійська освіта в системі формування гуманістичних цінностей школярів: дис. ... канд. наук з фіз. виховання і спорту: 24.00.01. Нац. ун-т фіз. виховання і спорту України. Київ, 2014. 200 с.

65. Ямщиков Ю. Н. Спорт как социально-культурное явление. Киев, 2010. 141 с.

66. Aggression. Violence-Aesthetics and Elite Athletes – Sport and Politics. Scientific Program Abstracts. Olympic Scientific Congress. 19–26 July, University of Oregon, Eugene, Oregon. 1984. 66 p.

67. Coubertin P. *Pedagogie sportive*. Nouvelle. Lausanne: Bureau international de Pedagogie sportive, 1919. p. 128.

69. From 1912 to 1948, Art Competitions Were Part of the Olympics.

[Electronic resource]. Access mode: <http://mentalfloss.com/article/31269/1912-1948-art-competitions-were-part-olympics>.

70. Grupe O. Olympismus und olympische Erziehung: Abschied von einer groben idée? Olympischer Sport – Rückblick und Perspektiven, 1997. Schorndorf. Hofmann. P. 223-243.

71. [http://www/oldgreece/htm](http://www.oldgreece/htm).

72. <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249613934>

73. McAloon J. Cultural Legacy: The Olympic Games as “World Cultural Property”. The Legacy of the Olympic Games 1984–2000. eds.: M. de Moragas, C. Kennett, N. Puig. Lausanne. 2003.

74. Müller N. Die Olympische Idee Pierre de Coubertin und Carl Diem in ihrer Auswirkung auf die IOA [Doctoral Diss]. Graz; 1975.

75. Naul R. Olympische Erziehung. Aachen: Meyer&Meyer. 2007. p 88-93.

76. Paleologos C. Heracles (Hercules), the Ideal Olympic Personality. IOA. Report of the 22nd Session. Lausanne; 1985. P. 67.

77. Zubac D, Karnincic H, Sekulic D. Rapid Weight Loss is Not Associated With Competitive Success in Elite Youth Olympic-style Boxers in Europe. Int J Sports Physiol Perform. 2017. № 28. C. 1-27.